

Forstå nationalsocialisme

Oversat fra engelsk og portugesisisk

Indledning

Denne artikel opstod ud fra behovet for at præcisere nationalsocialismen over for de, der allerede anser sig selv som værende nationalsocialister, men som samtidig har et begrænset kendskab til dens lære, og især for de, som er imod nationalsocialismen - de, der aldrig har haft mulighed for at studere den grundigt og kende til den gennem en version, der ikke har været fjendens, og dermed ikke har været i stand til at drage retfærdige og fornuftige konklusioner. Netop det er en mulighed for vores modstandere, som ofte blev manipuleret til at forstå sandheden om os for ubevidst at bekæmpe os og samarbejde med det selv samme system, der har til formål at ødelægge os.

Mange af vores fjender er blevet nationalsocialister, fordi de i os ser en hensigtsmæssig løsning samt for at slippe af med alle fordommene skabt af massemediernes propaganda, hvilke har til formål at bagvaske os. Nærværende artikel er et forsøg på at belyse og præcisere sandheden om den nationalsocialistiske verdensanskuelse, som i årtier blev smædet og forfulgt af folk, der søgte at beskytte pengenes magt og diktaturinteressen mod folkets oprør.

Nationalsocialister er gennem det tyvende århundrede aldrig blevet givet retten til forsvar eller mulighed for en retfærdig og demokratisk debat. Vi blev forfulgt i mange lande rundt om i verden; vores idéer er blevet fordrejet til at synes frastødende og manipulerede. Historiske data blev forfalsket for at forhindre folk i at kende de faktiske omstændigheders karakter. Vores bøger blev brændt, konfiskeret og forbudt. Vores forfattere blev forfulgt, fordømt, eksponeret og indespærret. Således beviste vores inkvisitorer, at vi er en trussel mod regeringen, mod den internationale zionisme, mod systemet, mod kapitalens magt og mod den borgerlige individualistiske mentalitet.

Alle har forsøgt at lukke munden på os, indespærre os og endda slå os ihjel, men de kan dog aldrig fængsle eller ødelægge en idé. Det er tid til oprør, en revolution mod den Moderne Verden, tidspunktet for vores frihedsråb.

Det er tid til, at kneblen falder til jorden.

Denne tekst er opdelt i seks grundlæggende emner, som er årsager til en væsentlig fordrejning af sandheden om nationalsocialismen - emner, som mange, der kalder sig selv nationalsocialister, ikke har en klar forståelse for - samt ét emne til personlig refleksion.

1. Er nationalsocialisme højreorienteret?
2. Er nationalsocialisme kapitalistisk?
3. Er nationalsocialisme racistisk?
4. Er nationalsocialisme fascistisk?
5. Er nationalsocialisme lig et diktatur?
6. Hvad med Holocaust?
7. Kunne jeg være nationalsocialist?

1. Er nationalsocialismen "højreorienteret"?

Det er nødvendigt at begynde med dette emne, fordi det er en af de mest almindelige fordrejninger af, hvad nationalsocialismen i virkeligheden er.

Talrige nationalsocialister mener, at nationalsocialisme er højreorienteret, men uden at forstå, hvad de korrekte betydninger af "højre"- og "venstreorienteret" er.

Begrebet stammer fra det præ-revolutionære Frankrig, hvor de, der ønskede at bevare den daværende styreform, sad i den højre side af forsamlingen, mens dem, der kæmpede for radikale ændringer, sad til venstre. Således er udtrykket "højre" blevet brugt til at definere de reaktionære og konservative, og "venstre" til at definere de revolutionære.

Klassificeringen "venstre" blev hovedsageligt brugt af marxistiske og anarkistiske grupper, fordi de som regel beskæftigede sig med revolutionær kamp.

Men disse betegnelser gælder ikke i henhold til den enkelte doktrins natur, men derimod med tiden og øjeblikkets politiske situation. Et eksempel kan nævnes under tiderne med det tsaristiske Rusland - her passede bolsjevikkerne ind til venstre, fordi de repræsenterede en revolutionær bevægelse. Men da marxisterne tog magten i 1917, repræsenterede de ikke længere nogen revolution vedrørende den aktuelle situation; og således ville al slags opposition mod regimet blive defineret som konservative af marxisterne. På grund af disse libertære marxistisk-leninistisk orienterede gruppers hyppige brug af klassificeringen af "venstre", blev det almindelig praksis for enhver anden doktrin i modstrid med dem at blive defineret som "højre", og mange nationalsocialister accepterede denne etiket, selvom den er fejlagtig.

En revolutionær kraft

"(...) Nationalsocialismen er en ny opfattelse af verden, der er intensiv i forhold til at være i opposition mod den nuværende verden med kapitalisme og borgerlige marxister og deres satellitter."

- Gottfried Feder - Det Nationalsocialistiske Program af Det Tyske Arbejderparti

Det store problem for den Nationalsocialistiske Bevægelse efter 1945 var at ignorere de ændringer, der fandt sted i samfundet og at fortsætte med at leve i fortiden. Mens andre bevægelser voksede, udvikledes og tilpassede sig til tidens behov og problemer, forblev andre stagnerende og fortsatte med at leve i den første halvdel af århundredet.

De færreste indså, hvor mange af vores situationer, der havde ændret sig, og at samfundet i dag ikke er det samme som for 30 år siden.

Det er nødvendigt at fokusere på problemerne og den aktuelt foreliggende politik, tilpasse os og gøre noget konkret. Vi anser den moderne verden og den nuværende vestlige "civilisation" som vores største fjender. Den består af et fuldstændig materialistisk og kapitalistisk samfund med en borgerlig og individualistisk filosofi.

Et imperium bygget på egeninteresse og egoisme. Et imperium, der ikke er bygget for folket, ikke et kulturelt eller spirituelt imperium, men et imperium dannet af systemoligopoler, monopoler, store virksomheder og massemedier usundt finansieret af en umoralsk og anti-national stat, der beskytter de magtfuldes og zionismens interesser.

Dermed søger nationalsocialismen den totale tilintetgørelse af den moderne verden. Vi ønsker at afslutte denne æra af dekadence og ønsker samtidig begyndelsen af en ny. Vi ønsker at bevare vores kultur og genskabe vores rødder, men vi er ikke, på nogen måde, politisk konservative. Vi ønsker ikke at bevare de aktuelle degenerative værdier, vi ønsker ikke at bevare et kapitalistisk system eller en korrump regering, der går imod folkets interesser og ikke gør noget for at bevare vores kulturarv og bevare vores race. Vi ønsker ikke en stat, der gør alt for at lukke munden på og fremmer ødelæggelsen af en årtusind gammel kultur.

Vi går ikke ind for den nuværende (u)orden, men for kampen mod den. Vores mål er deres totale udslettelse. Opgiv den perverterede og egoistiske mentalitet, der er uforenlig med vores kollektivistiske natur. Vi går ind for en voldelig kamp mod systemet, der vil føre til dets tilintetgørelse, og implementeringen af noget nyt og retfærdigt.

Vi vil implementere den sande nationalsocialistiske orden. Vi er dem, der kæmper for opbygningen af menneskets spirituelle storhed og uddriver den materialistiske og selviske ånds interesser. Vi kæmper ikke blot for befrielse, men for kreativitet og frihed.

Man bør indse, at årsagen til vor nuværende tilstand og forfølgelse er de vestlige regeringer. De hader os, beskytter kun de stores interesser og vil gøre alt for at forbyde og fængsle os. For dem, betyder kultur og race intet, kun økonomiske emner. På nogen måde at støtte sådanne regeringer er at forhindre og forsinke den nationalsocialistiske revolution.

"...Det er blevet glemt, at den betingelse, der må gå forud for enhver handling er viljen og modet til at sige sandheden - og det ser vi i dag hverken til højre eller venstre."

- Adolf Hitler
Hitler's Speeches, Baynes. Vol 1 The Institute of International Affairs, 1942

Nationalsocialismen hævdede aldrig at være "højreorienteret". Dette begreb blev anvendt om os af de fjendtlige medier, enkeltpersoner, der dårligt forstod det, og et enkelte par rockbands bruger det stadig. Samarbejde med politiske partier, som er "højreorienterede" er et totalt spild af tid og også en stor selvmodsigelse. De fleste af dem hader os og vil være de første til at bekæmpe et nationalsocialistisk oprør. Partier repræsenteres ikke af nationalsocialisterne, fordi de ikke får tilladt nogen plads inden for det såkaldte "demokrati". Vi er i total opposition mod pengdiktatur og de internationale zionistiske kræfter.

"Højre"- og "venstreorienteret" betyder intet for os. Vi overvinder sådanne etiketter. Vi samarbejder med grupper, der tager sigte på tilintetgørelsen af vores system og regering. Selv hvis sådanne organisationer har forskellige idéer eller endda er i strid med vores, har vi en fælles fjende: Systemet. Vi marcherer separat, men vi angriber sammen. Når vi har interne stridigheder, styrker dette Systemet.

Nationalsocialisme er enden på en æra med dekadence og derved begyndelsen på en æra med velstand.

2. Er nationalsocialisme kapitalistisk?

“ Vi kræver derfor:

- 11. At enhver ikke-tjent indkomst, og enhver indkomst der ikke udspringer af arbejde, skal afskaffes.*
- 12. Eftersom enhver krig påfører folket frygtelige ofre i blod og koster, må alle personlige profitter udspringende af krigen anses for forædderi mod folket. Vi kræver derfor den totale konfiskation af alle krigsprofitter.*
- 13. Vi kræver nationaliseringen af alle fonde.*
- 14. Vi kræver profitdeling i alle større industrier.*
- 15. Vi kræver generøs forøgelse af alle folkepensioner.*
- 17. Vi kræver en landbrugsreform i overensstemmelse med vore nationale fordringer, og vedtagelsen af en lov om ekspropriation af ejerne uden kompensation for noget land behøvet i det fælles formål. Ophævelsen af ejendomsskatter og forbud mod al spekulation i land.*
- 18. Vi kræver hensynsløs krig ført mod dem, der arbejder på at skade den fælles velfærd. Foræddere, ågerkarle, profitmagere, og så videre, skal straffes med døden, uanset tro eller race.*
- 19. Vi kræver at Romersk Lov, der tjener verdens materialistiske orden, skal erstattes med tysk præcedenslov.*

(...)

Den fælles interesse før egeninteressen!”

Adolf Hitler and Gottfried Feder –

Det Tyske Nationalsocialistiske Arbejderpartis 25-punkts program (1920)

Blod mod guld

Nationalsocialisme forstår, at velfærden i samfundet kommer før enhver anden gruppes individuelle interesser. For nationalsocialisme, er penge blot en faktor for udveksling af materielle goder, en måde til matematisk at vurdere menneskeligt arbejde i forhold til realiseringen af fremtidige udvekslinger - det vi kalder handel.

Alle har ret til at høste fordelene fra deres arbejde, forudsat at det er produktivt og ærligt.

I nationalsocialisme er der ingen forskel mellem manuelt og intellektuelt arbejde - ingen arbejdsdeling, når arbejdet er ærligt.

Vi er totalt imod store selskaber, der sigter mod ramponerende at profitere gennem brug af grusomme og uetiske metoder mod det, der er bedst for folket. Vi er imod virksomheder, der ødelægger miljøet, fordi de er mere bekymrede om penge end om fremtiden og verdensvelfærden. Vi nationalsocialister var de første miljøforkæmpere i historien!

Globalisering er et fænomen, som understreger styrken af åger og egoisme. Det er afskaffelsen af grænserne, hvilket vil føre til indsættelsen af et globalt økonomisk system, der udelukkende begunstiger de store eliter og ikke er rettet mod kulturel bevarelse eller folket, men derimod kun er rettet mod profit. Internationalismen ødelægger, ved at overvinde grænserne, den nationale kultur og fremmer en forbrugerisk Yankee-antikultur, helt à la McDonald's. Fjernsynet, et fremmedgørende instrument, beskriver denne materialistiske livsstil og lammer samfundet med formålsløs og åndssvag underholdning, hvilket afleder samfundets opmærksomhed fra virkelighedens henfald.

Systemet fremmer, som en kapitalistisk agent, masseindvandring for at opnå tilvejebringelse af arbejdskraft til de arbejdsgivere, der har til hensigt at reducere omkostningerne og øge fortjenesten uden at bekymre sig om arbejderne. Fordomme mod indenlandske arbejdere devaluerer arbejdskvaliteten, forårmer arbejderklassen, øger kriminalitet og udruller fremmede kulturer i nationer, der bør værnes om og bevares.

“Kampen mod den internationale finansverden og lånekapital er blevet det vigtigste punkt i nationens kamp for sin uafhængighed og frihed.”

- Gottfried Feder

Finansiell spekulation er ikke beregnet til produktion, blot uhæmmet fortjeneste uden noget form for bidrag til samfundet. I nationalsocialisme kan selve jobbet være en kilde til rigdom. Penge kan ikke skabe penge, penge er ikke produktet; det er udvekslingsfaktoren. Kapitalen opfylder kun rollen som mellemed, den har ingen værdi alene.

Nationalsocialisme understøtter det frie initiativ, forudsat at det anvendes i overensstemmelse med nationalsocialistiske principper. I modsætning hertil vil store kapitalister anvende billig arbejdskraft fra folk uden for fællesskabet - hvilket skader det - for at opnå en omkostningsreduktion. Vi tøver ej heller med at give arbejderne deres retmæssige rettigheder. Nationalsocialismen mener, at den ærlige arbejdsgiver og medarbejder kan arbejde sammen i gensidig respekt i et sundt og afbalanceret miljø.

Marxister bestrider kultur og race som uforanderlig identitet og erstatter disse med sociale klasser, men der findes ingen sådan ting som international klassesolidaritet. Arbejderen er ikke og har aldrig været en internationalist af natur, han er patriotisk - han lever i et samfund og har et bånd til det land, hvori han arbejder. Internationalister er agenter for globalisering - bankfolk, forretningsfolk, opdagelsesrejsende, der er blinde for land eller nation og kun kan se penge.

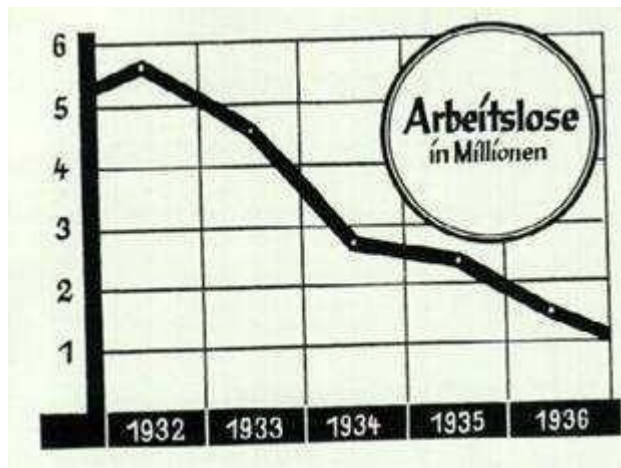
Nationalsocialismens ånd er en voldelig og radikal modstand mod kapitalismens ånd. Den er den kreative ånds oprør, og den oprigtige menneskelige natur mod udnyttelsen af magt og penge. Vi er involveret i en kamp mod kapitalen og den finansielle spekulation. Nationalsocialisme er en følelse af spirituelt fællesskab og kulturel identitet imod kræfterne grådighed og egoisme.

Den Sociale Revolution

"Jeg var og er stadig et barn af Folket. Det var ikke med kapitalister, jeg begyndte denne kamp, men med tyske arbejdere, hvem påtog sig min holdning".

- Adolf Hitler

Den nationalsocialistiske Tyske Regering forøgede betydeligt ferien for arbejdere, reducerede arbejdsdagen til otte timer og indførte en politik om, at velfærdsembedesmænd skulle give arbejdere 2 hviletimer om dagen med rekreative områder. På ét regeringsår, blev fabrikker og butikker ombygget efter de højeste standarder for renlighed og hygiejne.

Arbejdsløshed i millioner (Bemærk: Hitler tog magt i 1933)

Over tre år, blev mere end 23.000 butikker renoveret, og 1.200 sportsanlæg, 13.000 toiletter og 17.000 kantiner blev bygget. Mere end 6 millioner arbejdspladser blev skabt på kun 4 år, og arbejdsløshedsproblemet blev løst fuldstændigt. Hver eneste tysker skulle betale et års samfundstjeneste for at genopbygge nationen. Inflationen blev kontrolleret. Spekulative institutioner blev lukket, og bankfolks uretfærdige overskud blev konfiskeret.

Den historiske nationalsocialisme har vist sig at være på arbejdernes side. Vi repræsenterer et verdenssyn, som tror på mennesket, som tror på ærligt og produktivt arbejde, i civilisationens forstand - hvor den enkelte forstår, at han eller hun er en del af folket og arbejder sammen med det for eftertiden.

Den afgørende faktor er den enkeltes karakter, indsats, viljestyrke og arbejde, og ikke bankkontoen. Borte er de tider, som tolererer de store chefer og aktionærer, der har vores livs skæbne i deres hænder.

Nationalsocialisme er menneskets oprør mod pengenes magt. Nationalsocialisme er arbejderklassens sande stemme! Nationalsocialisme er socialistisk!

3. Er nationalsocialisme "racistisk"?

Fjenderne af nationalsocialismen gjorde alt for at skabe et billede af os som værende uvidende og fordomsfulde og vedhæfte dette til os. De etablerede politikker for "racehad" i vores egne nationer samt den løgn, at vi er "frastødende" som en undskyldning for at lukke munden på os. Under dette påskud blev vi forfulgt, fængslet og korsfæstet af systemet, og vi fik aldrig retten til at svare tilbage.

Hvad fjenderne af nationalsocialismen ønsker, er, at den brede offentlighed ikke kender til sandheden om vores ideer og forstår vores verdenssyn. Faktisk er vores modstandere rædselsslagne for, at folk forstår sandheden om nationalsocialismen, og at vi står for højere værdier. Deres store frygt er, at folket gør oprør mod pengenes magt, mod regeringen og mod et synkefærdigt system.

Race- og naturlove

For nationalsocialismen er racerne manifestationen af årtusinders naturlig udvikling og skabelse af den menneskelige mangfoldighed. Race er den måde, hvorpå naturen manifesterer i os. At tilintetgøre og sammensmelte racer - hvilken som helst race - ville ødelægge al naturens arbejde. Vi bør bevare og kultivere vores egen herkomst, vores forfædres arv, vores historie og kultur. Ved at bevare blodet, vokser, samarbejder og udvikler vi os med naturen.

Vi ønsker ikke, og mener ikke vi har ret til, at ødelægge, udrydde eller forringe nogen anden race. Nationalsocialismen følger begrebet personlig ære og respekt for andre mennesker. Vi ønsker, at vores folk, samt alle andre, skaber en gensidig respekt og er stolte af deres egen kultur, deres traditioner og historie.

Blod og jord

Eksistensen af de forskellige racer, der udgør de menneskelige arter, kan ikke benægtes. Når vi studerer historien, ser vi, at mange forskellige kulturer afspejler forskellige racer. Argumentet om, at racer ikke findes, er oftest en myte, der i øjeblikket fremmes af regeringer og systemer, som profiterer ved oprettelsen af multikulturelle samfund.

Nationalsocialismen går ind for princippet om Blod og Jord. Blod er den kulturelle arv, som vi skylder vores forfædre, og det medie, der forener vores etniske tilhørsforhold.

Når folk deler den samme oprindelse, skabelse og traditioner, når de har et fælles grundlag, et land, for hvilket deres forældre kæmpede og dyrkede for fremtiden, har værdier og en lignende opfattelse af verden, så tænker og reagerer de på samme måde. Hvis den frigjorte, individualistiske sindsstemning er til for en følelse af fællesskab; så har folk en tendens til at passe på hinanden og er ikke isolerede individer, men medlemmer af det samme folk. Dette skaber en følelse af identitet og sammenhold. Denne følelse er ubestrideligt menneskelig og naturlig. Når den findes, arbejder folk sammen om at skabe civilisationen.

Den moderne verden er baseret på den materialistiske og kapitalistiske verden. Den har intet at gøre med tanken om fællesskabet eller kulturel bevarelse; den styres af en forbrugsfikseret og individualistisk antikultur. Der er intet forsøg på at opretholde eller øge de naturlige grupper. Moralen i moderne samfund er forfølgelsen af personlig lykke, som kun ville kunne opnås ved akkumulering af kapital og materielle goder. Der er ingen overordnet værdi eller spiritualitet som i nationalsocialisme.

Da vi fødes ind i et bestemt miljø og skabes i en given kultur, tænker vi sjældent over oprindelsen bag og årsagen til, at der findes fællesskaber, samfund og nationer, og hvor de stammer fra (hvilket strækker sig ud over historien), og hvad der virkelig forener os alle. Fællesskabet er den naturlige og historiske konsekvens af dannelsen af enhver befolkning, der, over tid, gennem ægteskab mellem personer, naturligt vil udvikle en kultur, et sæt principper, en måde at anskue verden, en reaktion på visse ting, og, som konsekvens heraf en fælles historie, hvilket skaber en identitet og et bånd. Disse to ting er naturlige og har altid eksisteret i alle stammer og samfund i alle kulturer i hele menneskets historie. Dette forhold skaber en pligt og det at have en interesse i de mennesker, som vi lever sammen med. Det skaber målet om at arbejde for almenvællet af det, man holder af.

Den primære pointe med dette spørgsmål er at prøve at forstå essensen af det multikulturelle samfund. Naturligvis er intet samfund multikulturelt fra begyndelsen, så hvad er årsagen til ophobning af mennesker fra forskellige kulturer, racer og principper for at lade dem bo på det samme område? Hvad forener dem? Er det en kultur eller unik identitet? Hvad ville det fælles tilhørsforhold være mellem disse millioner af mennesker?

Svaret er enkelt: penge. Det eneste, der holder det hele sammen, er ordningen bestående af produktion-arbejdskraft-forbrug. Disse er samfund, hvor essensen er materialisme og personlig vinding. Der er intet bånd eller fælles interesse. Invandrere er mennesker, der forlader deres hjemland for at tage til et andet for at gøre det godt, tjene penge og bruge mere ("et bedre liv", som sociologer ville sige).

Kan du forestille dig en indianer forlade sin stamme og opgive sit folk for at tage til en anden? Udelukkende moderne samfund forsøger at erstatte følelsen af fællesskabsværdier med eksempelvis den evige søgen efter personlig fortjeneste samt det, at penge er vigtigere end mennesker. Den eneste grund til, at der foreligger multikulturelle samfund, er handel og penge. Intet mere.

Derfor, vil enhver, selv anti-kapitalister, der angriber "racisme" – hvilket blot er en naturlig reaktion for at forsvare sit område og kultur – støtte op om ethvert multiracialt samfund, og multiracisme i sig selv, og dermed gå ind for et samfund uden nogen essens, historie, kultur eller menneskeligt bånd, men udelukkende et system, der gør sit eget folk til produktet som rent kapitalistiske interesser.

Der er ingen grund til eksistensen af multikulturalisme. Kun kapitalisterne profiterer fra materialistiske og individualistiske samfund. Udnyttelse forekommer kun i multikulturelle samfund, ikke i organiske fællesskaber hvor der blandt folket findes en fælles interesse. Det er helt naturligt, at hver race har sin egen nation og territorium, og at den kan leve i overensstemmelse med sine love, kulturer og værdier.

Derfor er de nuværende samfund multikulturelle, og alle multikulturelle samfund er fundamentalt individualistiske, materialistiske og dekadente.

Den multiraciale idé, der fremmes af dekadente sociologer, sociale ingeniører og af de fleste vestlige regeringer, er, at lande og nationer eksisterer med det ene formål, at enkeltpersoner skal leve for jagten efter penge til deres individuelle selvrealisering.

Mødet med virkeligheden

Sandheden er, at racemæssige konflikter ikke opstår i etniske samfund. Krige og kulturelle sammenstød forekommer kun i multiraciale samfund. Det er selvopholdelsesdriftens instinkt, der skaber had og splid, men dette takket være multikulturalisme, der placerer forskellige folk i de samme lande.

Den barske virkelighed er, at multikulturelle samfund ikke virker. Selvom der findes grupperinger af mennesker med værdier, religioner og kultur på ét sted, dvs. et verdenssyn, reagerer de forskelligt på visse ting. Der vil være had, diskrimination, fordomme og krig. Det er menneskelig natur at identificere sig med sin nabo. Båndene dannet af oprindelsen, skabelsen og traditionen er en refleksion af blodets kraft, og dette udgør vores verdensbillede. Forskellige mennesker og kulturer har forskellige synspunkter.

Ideelt set, har hver etnisk gruppe sit eget territorium og nation til at leve i overensstemmelse med sine egne love, skikke og kulturelle landbrug.

Ordet "racisme" kan have mange forskellige betydninger. Nogle bruger det om én races had til en anden. Andre mener, at det er selvopholdelsesdrift og tilbedelse af etnicitet og kultur. Pointen er, at nationalsocialismen er en doktrin af kærlighed, stolthed og ære. Vi mener, at alle racer bør udvikle deres egne kulturer, og at blandingen af disse skaber konflikter og ødelægger dem. Vi ønsker ikke udslettelsen af nogen race, og ej heller nogen races underlegenhed, men derimod bevarelsen og udviklingen af den menneskelige mangfoldighed og racernes forskelligheder.

For mere om dette, see: http://gblt.webs.com/David_Myatt.htm

4. Er nationalsocialisme fascistisk?

Der findes meget misinformation, hvad fascisme angår, og på grund af dette har de fleste mennesker, der taler om det, ingen idé om, hvad det egentlig handler om. Udtrykket bruges ofte til at beskrive de europæiske nationalistiske bevægelser og antikommunistisk karakter - især i første halvdel af det tyvende århundrede.

Faktisk synes udtrykket "fascisme" ikke at have nogen enkelt forklaring, da folk bruger det til, hvad end de forstår, samt mod nationalistiske bevægelser, eller enhver politisk side som er modsat - på nedsættende vis.

Nationalsocialisme sættes næsten altid i forbindelse med 1920'ernes fascistiske bevægelse og betragtes også af mange som en "fascistisk ideologi".

Det siges ofte, at nationalsocialismen er en gren af Mussolinis bevægelse, eller at den på én eller anden måde blev påvirket af denne, eller selv en racialistisk fascisme med anvendte principper. Alle er falske påstande bestående af bagvaskelse og spekulation.

Stammer nationalsocialismen fra fascisme?

Hvor nationalsocialismen opstod fra dannelsen af et verdensbillede, opstod fascismen som en anti-ideologisk bevægelse, som udelukkende var baseret på den post-marxistiske unionisme. Fascismen viste sig som et system af omstændighed, en reaktion på kommunistisk og anarkistisk fremgang i Italien. Fascismen havde ikke en bestemt doktrin som nationalsocialismen, blot en plan i forhold til Det Rødes kontrarevolutionære bevægelser. I Mussolinis manifest var der intet spor af doktrinær eller spirituel inspiration, blot pure politiske krav, såsom kvinders valgret, omorganisering af transportsektoren, reducere af pensionsalderen, afskaffelse af Senatet osv. - næsten ingen revolutionære foranstaltninger sammenlignet med den Nationalsocialistiske bevægelse.

I 1922, forekom Marchen mod Rom, hvor tusindvis af Sortskjorter satte Mussolini til magten. Den 9. november 1923 forsøgte nationalsocialisterne det samme i München og mislykkedes, hvilket resulterede i massearrestationer, herunder af Adolf Hitler selv. Hvis på nogen måde nationalsocialismen blev inspireret af fascismen, var det i denne sammenhæng. Nationalsocialismen var idéen om et kup og dannelsen af paramilitære grupper, såsom Sortskjorterne og SA.

I 1920 havde Adolf Hitler og Gottfried Feder formuleret de 25 punkter i NSDAP, og i 1925 blev bogen Mein Kampf udgivet i Tyskland, mens Mussolini ikke havde andet end nationalistisk og antikommunistisk diskurs. Det fascistiske partis resultater var blot politiske og administrative og manglede en doktrin eller et komplet verdensbillede som i nationalsocialismen.

Så i 1932 viste udtrykket "fascisme" sig på den italienske encyklopædi og fyldte 37 sider med fotos og grafik. Dette var Mussolinis eneste forsøg - ti år efter at være kommet til magten - på at medtage et doktrinært og filosofisk aspekt i sin bevægelse. Selvom teksten er underskrevet af Ducen, er det kendt, at den blev skrevet næsten udelukkende af Giovanni Gentile. Denne samme tekst udgives derefter i bogform i 1935 - ti år efter udgivelsen af Mein Kampf.

Skønt Hitler og Mussolini havde et venskab i flere år, lod ingen af dem rive sig med af hinandens meninger, som næsten udelukkende var politiske og økonomiske. De havde fortalt for en vision om en helt ny verden.

Hvis den fascistiske bevægelse inspirerede Hitler og nationalsocialismen, var det udelukkende på det praktiske plan: idéen om kuppet - som senere blev droppet af Hitler - og oprettelsen af SA. Det er dog langt mere sandsynligt, at det nationalsocialistiske verdensbillede havde inspireret det fascistiske forsøg på at skabe en doktrin.

En række foranstaltninger og idéer affødt fra en korporativ og fascistisk stat

Den fascistiske filosofi havde aldrig haft nogen racemæssig karakter før sin kontakt med nationalsocialismen. Rent faktisk forekom den første bølge af anti-zionistiske fascister ikke før 1938 - fem år efter Hitler kom til magten, og 16 år efter Mussolini kom til magten. Det mest overraskende er, at der var en rimelig mængde jøder i fascistiske bevægelser - som ofte sad på vigtige positioner i disse - og selv efter 1938 mistede kun meget få af disse jøder deres poster i den "italienske" stat.

Den fascistiske stat erklærede, at udenlandske jøder over 65 år, der inden 1938 havde indgået ægteskab med italienere - dvs. den samme raceblanding som nationalsocialisterne forsøgte at FORHINDRE med Nürnberglovene - nu selv blev betragtet som italienere. Jøderne assimilerer sig ikke; de infiltrerer en stat indefra og bliver parasitære. Jøderne kan aldrig betragtes som europæiske. **Udelukkende stater med fascistiske politiske visioner, samt andre aktuelle "demokratier", kan acceptere zionister i deres hjemland og stadig kalde dem nationale!**

Er det muligt at være fascist og nationalsocialist på samme tid?

Næsten ingen kender til lighederne mellem fascismen og nationalsocialismen, men deres forskelle er langt mere afgørende.

"Staten er et middel til et mål. Dens formål er bevarelse og udvikling af et samfund med udgangspunkt i fysisk og spirituelt syn."

"Den menneskelige ret overskriver statens lovgivning."

- Adolf Hitler

Med nationalsocialismen er staten et middel til at bevare racen for at forbedre mennesket som organisk instrument skabt af mennesket til mennesket. I den nationalsocialistiske opfattelse eksisterer staten kun, som folket accepterer den, da den eksisterer for folket. Kun racer skaber kultur, værdier og civilisation. Staten bevarer. Staten er den politiske og administrative gennemførelse af en række værdier, der er udviklet naturligt over tid af folket selv.

"Alt inden for staten, intet uden for staten, intet imod staten."

- Benito Mussolini

I fascismens øjne er staten alt. Staten formulerer og implementerer menneskets liv. Individuelle behov undertrykkes, mens formålet ALTID er staten. Staten eksisterer ikke for mennesket, men mennesket eksisterer for staten. Staten producerer; staten skaber nationen og folket.

Fascismen gik aldrig ind for et naturligt og organisk samfund og havde ingen overvejelser om blodet, eller endda folket selv. Fascismen var blot en model af en statslig politik i et afgrænset geografisk område.

Fascisme adskiller sig ikke meget fra de nuværende "demokratier", som blot er politiske tilstande og ikke bevarer race eller kultur eller indeholder nogen reel moral eller værdi. Europæiske regeringer accepterer nu ikke-ariske indvandrere, ligesom den fascistiske stat accepterede dem og stadig betragter dem som legitime borgere.

Den fascistiske opfattelse af staten er i princippet rent politisk og administrativ. Den er således helt unaturlig og derfor anti-nationalsocialistisk. Det fascistiske verdenssyn er i evig konflikt med vores, så der kunne aldrig eksistere en stat, der både var fascistisk og nationalsocialistisk.

Flere af de, der proklamerer sig som værende nationalsocialister, betragter også sig selv som fascister - som regel fordi de er af italiensk oprindelse - men dette er blot en påvisning af uvidenhed, og de undersøger ikke, hvad fascisme i virkeligheden er.

Det er absolut umuligt at være fascist og nationalsocialist på samme tid, for de to ideologier og doktriner er radikalt modsat hinanden på afgørende punkter.

Nationalsocialismen præsenterer et verdenssyn baseret på naturlovene og bevæges af ædle idealer, hvor bevarelse og udvikling af folket er målet med livet, og gennem staten opnås dette mål. I fascismen er folket intet, staten er alt, og folk er blot tal.

Vi har intet at gøre med den fascistiske "doktrin". En nationalsocialist er nationalsocialistisk.

5. Er nationalsocialisme lig et diktatur??

På grund af årtiers fjendtlig propaganda, blev billedet, hvormed den nationalsocialistiske regering blev portrætteret, besudlet med løgne om undertrykkende rædsel, undertrykkelse af frihed og et barskt og diktatorisk regime. Fjenderne af nationalsocialismens incitament til at skabe dette billede var at skræmme folk og skabe et forkert indtryk af de sande mål med en nationalsocialistisk stat.

Det hævdes, at et diktatur skabes ved blot at opløse det siddende parlament og afskaffe tidspunktets "repræsentative demokrati". Sandheden er, at det tyske parlament dannedes af politikere, som udelukkende repræsenterede de rige og magtfuldes interesser, og at de havde lagt nationens skæbne i hænderne på bankfolk og alle former for skrupelløse kapitalister, hvilket førte landet ud i en af de største økonomiske kriser nogensinde set. Magten var - på yderst uredelig vis - opdelt mellem talrige politikere med forskellige politiske ideologier, hvilket skabte en regering uden ansvar, moral eller personlighed.

Nationalsocialisme erstatter dette system af falsk demokrati og følger princippet om naturligt lederskab, hvor en repræsentant accepteres af folket og arbejder for dets interesser.

Adolf Hitler, som var en ung mand og var frivilligt kæmpende i krigen for deres nation, tog det fulde ansvar for Tyskland og tyskernes skæbne. Han havde hele befolkningens tillid til fuldt ud at reformere landet og forbedre socioøkonomiske forhold, og han endte på kort tid arbejdsløshedskrisen. Han skabte også nye institutioner som Deutsche Arbeitsfront (DAF) og Hitler Jugend for at genoprette ædle værdier og så opbygge et nyt samfund.

Sandt demokrati

Der findes den illusion, at det repræsentative demokrati er den bedst kendte og mest retfærdige styreform for en regering. Det er tanken, at man, ved blot at stemme, vil sikre sig en mulighed for at vælge kandidater, der afspejler ens personlige interesser, og dermed have kontrol over sin egen skæbne.

Sandheden er, at de valgte repræsentanter ikke nødvendigvis repræsenterer samfundets interesser - især når dette samfund er stiftet i henhold til et individualistisk ideal. Demokrati handler i sin sande forstand ikke om at stemme til et valg i en given periode. Demokrati og frihed er uadskillelige, og består ikke i noget så egoistisk som blot at stemme. Demokrati er et ansvar for fællesskabet og det at samarbejde med det på en ærlig og positiv måde.

Hitler var en mand, der stod foran sit folk og agerede drivkraft for masserne. Han blev givet tilliden til at inkorporere nationens følelser og reelle ønsker, og således samtidig det fulde ansvar for dens handlinger og udeladelser.

Adolf Hitler var højt elsket og beundret. Han blev givet det tyske folks (som altid blev hørt), tillid, og den tillid blev - uanset hvad Hollywood har forsøgt at vise - aldrig forrådt, og Hitler handlede aldrig imod nationens vilje. På trods af, at der findes snesevis af film om "tysk modstand", vides det, at forræderne og modstanderne af staten ikke udgjorde mere end 10% af befolkningen.

Den 29. marts 1936, lidt over tre år efter Hitler kom til magten, fik det tyske folk en mulighed for at godkende eller afvise den nationalsocialistiske regering. Dette var ikke et valg baseret på ren propaganda, som det er normen i dag, men en forespørgsel til folket vedrørende de tiltag og ændringer, der allerede var blevet iværksat. Afstemningen fandt sted uden nogen form for tvang, magtanvendelse eller trusler, hvilket alle de tilstedeværende selv har påpeget. 44.461.278 stemte for den nationalsocialistiske regering, og dette udgør 98,8% af stemmerne. Et valgresultat aldrig før set i historien.

I 1938 havde folk i Østrig og Tyskland muligheden for at stemme for eller imod foreningen af de to lande. 99,73% af østrigerne stemte for, og det samme gjorde 99,02% af tyskerne.

Tager man disse hidtil usete stemmeresultater i betragtning, hvordan kan Hitler så være den grusomme diktator og monster, han portrætteres til at være i tv, Hollywood film, og som alle andre former for propaganda hævder, han er? Det er himmelråbende indlysende, at nationalsocialismens modstandere har en profil og en række interesser, som de ønsker at skjule.

Det var trods alt bankerne og kapitalisterne, der blev eksproprieret af staten. Det var de nådesløse chefer, der blev tvunget til at reformere deres fabrikker og virksomheder og sikre flere rettigheder for arbejderne.

Derfor afspejlede den nationalsocialistiske regering den ægte form for demokrati. Den nationalsocialistiske regering var ikke resultatet af kandidater med flere penge og flere ressourcer til at reklamere for sig selv, og som udelukkende var drevet af egeninteresse og blev finansieret af profitmagere, men derimod et ægte demokrati - en sand folkelig vedtagelse.

Nationalsocialisme er et en reel demokratisk dannelse af en organisk stat, der repræsenterer folkets sande følelser og interesser. Der er ansvar og gensidig tillid. Staten er ikke dannet af løgne, valgpropaganda eller endda blot 50% af stemmerne, men af en næsten total enighed blandt befolkningen, der ikke har historisk fortilfælde. Den nationalsocialistiske stat dannes af nationens tillid og ved dens vilje.

6. Hvad med holocaust?

Hundredvis af bøger og snesevis af film opfindes konstant med nye datoer til at huske og "fejre" Holocaust - det påståede folkemord på seks millioner jøder, som skulle være blevet begået af nazisterne - i en semi-religiøs fest. Af al bagvaskelsen, er dette det mest anvendte af nationalsocialismens fjender. Det er løgne, spredt af dem, der har til hensigt at ødelægge ethvert forsøg på at reorganisere den nationalsocialistiske bevægelse.

Historikere, der ofte er partiske og inkompetente, og bruger de samme argumenter som deres forgængere - udelukkende baseret på hadpropaganda og løgne - sætter ikke spørgsmålstegn ved og undersøger ikke selv, hvad der er blevet skrevet, og arbejder derfor videre i blinde som rene propagandamaskiner. De behandler historien som en eksakt videnskab, uden at tillade de anklagede et eneste svar eller nogen form for forsvar. Og forekommer dette dog alligevel, offentliggøres det ikke af frygt for den zionistiske lobby.

Alle versioner af historien om begivenhederne under Anden Verdenskrig blev opdigtet af sejrherrene. Nationalsocialisterne fik aldrig lov til i det mindste at forsvare sig imod anklagerne. Desværre er historien blevet skrevet baseret på had, propaganda og løgne - ikke fakta.

Forfattere og oprigtige historikere, der vovede at sætte spørgsmålstegn ved den officielle historie, som er resultatet af mange års zionistisk propaganda, såsom David Irving, Ernst Zundel, Robert Faurisson, Paul Rassinier og andre fik forbud, og deres værker blev konfiskeret og underlagt forbud i flere lande, og nogle af dem er blevet fængslet af et regime, hvis metoder svarer til de brugt under middelalderen.

Løgnene om folkedrab

Den primære metode til at udføre det påståede folkedrab var brugen af gassen "Zyklon-B" i gaskamrene. Brugen af denne gas har vist sig at være videnskabeligt umulig i henhold til Leuchter-rapporten, der blev foretaget af en ingeniør, som havde arbejdet med gaskamre i forbindelse med faktiske dødsstraffe i amerikanske fængsler.

Gaskamrene blev faktisk bygget af sovjetterne og amerikanerne efter deres overtagning af koncentrationslejrene, og deres konstruktion gjorde det absolut umuligt at eksekvere nogen form for udryddelse, da de er fuld af åbenlyse og patetiske fejl. De videnskabelige prøver, der danner grundlag for Leuchter-rapporten, blev taget i hemmelighed, da disse former videnskabelige analyser er blevet forbudt, hvilket beviser, at regeringen har noget at skjule.

Der er overhovedet heller ingen dokumentation for, at der fandtes nogen politik for udryddelse eller nogen mundtlig eller skriftlig ordre til folkedrab af jøderne. Det blev besluttet, at de skulle udvises fra Tyskland og om muligt fra Europa. Resten er ren forvrængning, bagvaskelse og spekulation.

Historisk revisionisme

Holocaust-revisionisternes hensigt er ikke er retfærdiggøre eller foretage politiske og filosofiske debatter om, hvad nationalsocialismen er, men derimod en retfærdig og nøjagtig historisk analyse af, hvad der virkelig skete, og hvad der ikke skete under anden verdenskrig.

Takket være den påståede Holocaust historie, blev jøderne givet et stykke jord i Mellemøsten kaldet Palæstina, som nu kaldes Israel. Staten Israel modtager i dag milliarder af dollars i erstatning for Tysklands påståede forbrydelser, som de bruger til at bevæbne sig mod den palæstinensiske stat. Jøderne er blevet uangribelige, fordi de, der fordømmer den jødiske stat, stemples som "fascister" eller "nazister". Og DET HELE afhænger af myten om det jødiske Holocaust-overgreb. Forsvarere af den officielle historie har aldrig haft en retfærdig debat med revisionister, men forbyder og fængsler dem i stedet, fordi de er bange for, at sandheden får lov at se lyset.

Vi agter ikke at dykke ned i revisionismen her, men her er nogle pejlemærker for de, der er mere interesseret i den historiske sandhed:

Forfattere som Arthur Butz, David Irving, Carlos Porter, SE Castan, Sérgio Oliveira, Ernst Zundel, Paul Rassinier, Robert Faurisson samt Leuchter rapporten.

www.jewwatch.com/jew-ebooks-free-downloads.htm

vho.org/dl/DEU.html

www.ihr.org/

7. Kunne jeg være nationalsocialist?

Efter at have opnået en klar forståelse af, hvad nationalsocialisme i virkeligheden er, er det nødvendigt at opgive de årtier gamle og løgnagtigt producerede forestillinger og formidlede oplysninger, der har til formål at bagvaske os.

Artiklen præsenteret her er blot et svar på de falske idéer og samtidig en kort introduktion til den nationalsocialistiske doktrin uden fordrejning eller tendentiøse fortolkninger.

Personlig revolution

En ægte født nationalsocialist er forudbestemt til at være nationalsocialist. Det er ikke nok at erhverve sig en grundlæggende viden, men også at besidde en hæderlig persons godmodige og anstændige instikt. Det er nytteløst at lære og læse, hvis den personlige essens er uforenlig med nationalsocialismens essens. Mange mennesker, hvis idéer og verdensbillede var fuldstændig i strid med nationalsocialismen, har dog formået at vågne op, fordi de var født nationalsocialister.

Nationalsocialisten er en idealist, der stræber efter perfektion og kæmper for at skabe et nyt samfund baseret på ædle værdier. Livet er ikke længere en søgen efter personlig lykke og fornøjelser men bliver en kamp for det rette. Vi opgiver den individualistiske, egoistiske og borgerlige mentalitet for at leve på en værdig og hæderlig måde.

Vi må indset, at vi er en del af den største kamp i historien. Vi kæmper ikke for penge, sociale eller territoriale erobringer, men for at bevare selve livet.

Nationalsocialismens kamp er for en ny levemåde, et hæderligt og ærligt liv. Vi kæmper for noget, der er rent og ret.

Det er nødvendigt at gennemgå en personlig revolution; tilintetgørelsen af gamle idéer og falske værdier samt forståelsen og accepten af de nye.

Nationalsocialisten accepterer og forstår naturlovene. Vi er en manifestation af Naturen og en del af et miljø, hvor vores handlinger påvirker alle omkring os.

Vi bør kende til og være stolte af vores forfædres kultur, da de er en del af os, ligesom vi er en del af vores børn. Hvad vi har i dag er et produkt af vores tidligere generationer. Vores myter og vores kultur afslører vores races verdenssyn.

Den ariske race har en ædel krigerånd - en sovende ånd, men en ånd, der nu vækkes. Vores frelse ligger i vores egen kultur, vores egne værdier og vores eget blod. Ved færdiggørelsen af den personlige revolution finder vi vores frelse gennem selverkendelse. Vi finder svarer, når vi ser ind i os selv.

Konklusion

Den nationalsocialistiske levevis er at vælge vejen med personlig ære og bevidsthed om, hvad der er rigtigt og retfærdigt. Nationalsocialisten er et eksempel på den ærefulde person og ædle ånd. Vi søger at skabe et Nyt Menneske - et frit menneske, villigt til at forfølge sin skæbne for at opnå personlig udvikling.

Nationalsocialismen er en søgen efter det optimale i perfekt forstand og det at skabe et bedre og mere retfærdigt samfund.

Vores hænder er bundet, og vi undertrykkes af vores egne regeringer. Det er umuligt for en nationalsocialist ikke at gøre oprør mod den nuværende situation, hvor verden udgør en syg virkelighed. Vi bestræber os på at nå vores egen frihed. Frihed, hvor vi styrer vores egen skæbne. Vi er i krig mod tiden.

Er du villig til at stå ansigt til ansigt med vores fjender og forræderes had og deres forfølgelse? Er du vilig til at udfordre tyranni og frigøre dig selv fra det slaveri, som vi står over for? Vil du give afkald på nyttesløse fornøjelser for at kæmpe for noget, som du med hele dit hjerte tror på og ved er rigtigt? Kan du se livet som en kamp for vores egen frihed? Hvor længe skal vi acceptere undertrykkelse og tie? Det er tid til at vågne op; det er tid til at gøre noget! Det er tid til at rejse sig op og hæve sin højre arm!

